

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/11/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011747
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115011747.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu na neverejnom zasadnutí 16. marca 2016 prejednal sťažnosť odsúdeného O. W. podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. decembra 2015, sp. zn. 2Pp/143/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného O. W. zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 21. decembra 2015, sp. zn. 2Pp/143/2015, zamietol podľa § 66 ods.1, 2 Tr. zák. ako nedôvodný návrh odsúdeného O. W. o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestov odňatia slobody, ktoré mu boli postupne uložené trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 12.2.2007, sp. zn. 1T/8/2007 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 14.7.2010, sp. zn. 5Pp/50/2008 vo výmere 16 mesiacov a 27 dní, trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16.2.2007, sp. zn. 1T/26/2007 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava V zo dňa 13.6.2011, sp. zn. 1T/26/2007 vo výmere 20 mesiacov a rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 1.10.2014, sp. zn. 1T/6/2010 vo výmere 7 rokov.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej trojdňovej lehote podal odsúdený O. W. sťažnosť. V jej písomnom odôvodnení namietal správnosť napadnutého uznesenia s poukazom na to, že skutočnosť, že bol už skôr odsúdený, podľa neho nemôže byť sama osebe dôvodom na zamietnutie návrhu o podmiennečné prepustenie, tiež, že súd prvého stupňa rozhodol v jeho prítomnosti bez porady senátu a že sa priklonil k návrhu prokurátora a ním uvedenému dôvodu, podľa ktorého jeho návrh o podmiennečné prepustenie sa týkal aj trestu odňatia slobody, z ktorého už bol podmiennečne prepustený, napriek tomu, že tento trest už vykonal 4.6.2014 a preto podľa neho takýto dôvod neexistuje. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a podmiennečne ho prepustil z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 5. februára 2016, preskúmal v zmysle § 192 ods.1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného O. W. nie je dôvodná.

Okresný súd vykonal v súlade so zákonom verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného O. W. a postupoval správne, keď návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich najmä sklon k páchaniu trestných činov, vysoké riziko recidívy, absencia trvalejšieho zamestnania i nedostatočná kvalifikácia a z nich vyplývajúca nepriaznivá resocializačná prognóza) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako predpokladá ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák.

Z ustanovení § 66 ods.1 písm. b/, ods. 2 Tr. zák. a § 68 ods. 5 Tr. zák. vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného O. W. je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal dve tretiny z uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Výkon dvoch tretín uloženého trestu a pozitívne hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje preto ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmiennečné prepustenie. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmiennečné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a dospel preto k správne mu záveru. Z hodnotenia odsúdeného O. W. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Trenčíne, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že odsúdený v podmienkach výkonu trestu a pod dohľadom je schopný plniť stanovené povinnosti a svojim správaním preukázať snahu po náprave a polepšenie a zároveň toto správanie podriať účelu podmiennečného prepustenia (osemkrát disciplinárne odmenený). Súčasne však z hodnotenia vyplýva aj záver, že odsúdený O. W. preukazuje iba čiastočné splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie, že resocializačná prognóza odsúdeného je hodnotená ako nepriaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, pričom rizikovým faktorom u odsúdeného je sklon k páchaniu trestných činov a z neho vyplývajúce riziko recidívy, absencia trvalejšieho zamestnania i nedostatočná kvalifikácia a z nich vyplývajúce nedostatočné príjmy.

Podstatne odlišný a pritom negatívny charakter má pritom predovšetkým správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že odsúdený O. W. bol už 8 krát opakovane odsúdený nielen na podmiennečné a na nepodmiennečné tresty odňatia slobody, ale aj podmiennečne prepustený. Je teda osobou s výrazným sklonom k páchaniu trestných činov a z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, keďže predchádzajúce odsúdenia nesplnili u neho zákonom predpokladaný účel, jeho správanie práve na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto výrazne nepriaznivá. Povaha týchto odsúdeným spáchaných trestných činov a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k páchaniu trestných činov tvoria u neho také skutočnosti, ktoré odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného, aj napriek pozitívnemu hodnoteniu jeho správania a čiastočného plnenia povinností svedčiacemu o jeho polepšení a snahe po náprave, nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré

viedli ku spáchaniu trestných činov, za ktoré mu boli uložené teraz vykonávané tresty a nemožno preto dôvodne predpokladať, že povedie aj na slobode riadny život.

Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom podrobne odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody poukazuje. Sťažnostné námietky odsúdeného nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov nepovažoval sťažnosť odsúdeného O. W. za dôvodnú a preto ju podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.